

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi!

📖 Ž 98,2n + uvítání: společně s mnohými zástupy po celé zemi a, jak věříme, i s mnohými zástupy nebeskými chceme oslavovat Boha za to, že seslal svojí záchranu, když se dal narodit Spasiteli světa v judském Betlémě

🎵 281

Modleme se: Ty sis, Bože, vyvolil maličký tohoto světa, abys je použil pro veliké a nezměrné, důležité a zásadní kroky svého díla. Tak se i v maličkém Betlémě dotklo samo nebe naší země, když se narodil ve vší prostotě a chudobě ten, jehož původ je od pradávna, ode dnů věčných. Mezi nás přišel kníže pokoje a pastýř celého Božího lidu poněkud přehlížen. Jeho narození vítali a oslavovali nemnozí.

My ti však v této chvíli za to vzdáváme díky. Skláníme se před tím zázrakem, kdy se Bůh stal člověkem, kdy Slovo tělem učiněno jest. V našich srdcích se s dnešním ránem probouzí chvála, neboť se radujeme, že i nám je dán Spasitel, Kristus Pán, který se v Betlémě, městě Davidově narodil. Děkujeme a velebíme tě, náš Bože, pro tyto události tvého díla: Sláva Otci ... Amen

📖 Mt 2,1-6

🎵 98

„Co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné.“ (1K 1,27) Podivuhodné jsou tvé cesty a nezvyklé jsou způsoby tvého jednání, Bože. Dej nám je, prosíme, chápat a přijmout za své!

📖 Mi 5,1-4a

Hlavní město Jeruzalém. Královský palác. Kde jinde byste čekali, sestry a bratři, že se odehraje něco významného, světodějného? Kde jinde se má narodit nový vládce a vůdce národa? Očekávání toho, jehož velikost bude dosahovat do dálav země, se přirozeně soustředí na mocenské centrum, na politické špičky. Je logické začít hledat právě tam.

Copak je tomu dnes jinak? Copak je tomu jinak v našich hlavách? Kde se podle nás rozhoduje o osudu světa a národů? Washington, Bílý dům. Moskva, Kreml. Peking, Čung-nan-chaj (pozn. na vysvětlenou: sídlo komunistické strany Číny a vlády Čínské lidové republiky). Brusel, sídlo Evropské rady. Paříž, Elysejský palác. Londýn, Downing street 10. Berlín, spolkové kancléřství. Praha, Hrad, případně Strakova akademie. Copak přemýšlíme jinak, když jde o velké události, které se mají týkat všech, celé společnosti, dokonce celých kontinentů? Kde jinde bychom čekali, že se o nich rozhoduje? Vždyť i my sami tak často sklesle uvažujeme o tom, že obyčejný člověk nic nezmůže, že jeden prostý lidský hlas nemá žádnou váhu, že ať budu dělat to či ono, zeměkouli to nikam nepohne. Ono to dokonce, podle těch našich poráženeckých nálad, sotvaco změni ve Dvoře, v Brusnici, na Mostku, případně si dosad'te sami další místa. Zkrátka připadáme si moc malí, příliš bezvýznamní, nicotní proti velké politice a společenskému dění.

A to už nemluvím o ekonomice, o velkém světě peněz, o moci velkých obchodních a průmyslových společností, které dokáží svým tlakem pohnout i těmi politickými velikány a ovládat je.

Jak překvapivě jiný je v tomto Boží přístup. Pro příchod svého jednorozeného Syna do světa nezvolil Bůh žádný královský, natož císařský palác. Zvolil sice královský rod a místo, odkud ten rod pocházel. Ale po téměř tisíciletí rod bezvýznamný, zchudlý, nicotný. To asi jako kdyby se dneska někdo v Čechách narodil ve vsi Stadice a ve vzorku DNA by mu našli zlomek Přemyslovských genů. Copak s tím, prosím vás? Vždyť by to vůbec nic neznamenalo. Tak nějak takhle podobně si zvolil Bůh. Bezvýznamná víska, pozapomenutý zapadákov, dávno zašlá lidská sláva a pohaslá moc. Aby bylo naprosto zřejmé, že o to vůbec nejde a u Boha ani nikdy nepůjde. Abychom si dali konečně říct, že smysl lidského života i dějin světa spočívá v něčem zcela jiném.

Začátek vskutku světodějných událostí je v tom maličkém. Tady je začátek příběhu, který změni svět, který bude světem doslova cloumat. To je začátek příběhu, který poznamená nespočetné lidské životní osudy, který bude pro mnohé jedince znamenat naprostý obrat jejich životního směřování. Tady začíná, co přetrvá, i když světové mocnosti

pominou. A co už jich za ta staletí bylo.

Vše začíná u bezmocného, chudého, nijak výjimečného dítěte. Tak úplně běžně jako každý jiný přijde na svět. Prostě se narodí. Ale jednou? Jednou povstane v Hospodinově jménu a bude pást svůj početný lid, který dnes mimochodem po celém světě čítá prý dvě miliardy duší, který se skutečně rozprostírá do nejzazších dálav země. Z bezvýznamných, snadno přehlédnutelných, titěrných počátků Bůh začíná své dílo. „Ty, Betléme, jsi nejmenší.“ Ale co na tom? Právě „z tebe vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli.“ Rozumějme: v Božím lidu, v té po celém světě rozprostřené mase lidí.

Tak vstupuje do světa ten pokoj, který nemá obdoby. Kdy k Izraeli, tomu původnímu Božímu lidu, přijdou zpět jeho bratři, až dosud rozptýlení ve světě bez Boha, dosud nemající k Bohu přístup. Ale už mezi těmi prvními a ojedinělými hledajícími toho nově narozeného Krále byli mudrci od východu, tito dosud od Hospodina odloučení bratři. Odloučení jen do té chvíle, kdy ta, jenž má rodit, porodí. Pak už se i jim naplno otevřela cesta k Bohu. To se i nám otevřel přístup k Bohu. A díky místu a způsobu, který Bůh vyvolil, je nám všem dostupný. Naprosto každému, nám obyčejným lidem je na dosah to nejdůležitější v celých dějinách lidstva. Jelikož se to neodehrává někde za pečlivě střeženými zdmi honosných paláců, ale v prostotě a obyčejnosti jednoho lidského života. Bůh je nám, každému z nás díky tomu tak blízko, díky té maličkosti a slabosti. Bez jakýchkoli překážek a zábran, bez vzdalování se a odtažitosti, bez vyvyšování se a odstupu. Za to mu patří naše dnešní oslavování a chvály, naše poděkování i jásavý hlahol. Amen

♪ 298

liturgie VP vánoční

♪ 290

Náš Pane Ježíši Kriste, ty, veliký Král, jsi přišel jako malé dítě. Přesto právě tvé narození projasnilo náš svět. Tvá láska přemáhá hněv a zlo, tvůj život proměnil dějiny světa tak, jako nic jiného. U tebe se nyní přimlouváme:

Také dnes touží lidé, kteří hledí na tebe, dítě v jesličkách, po pokoji a míru, který utiší boje, zmírní napětí, umožní normálně žít. Prosíme, daruj svůj pokoj.

Také dnes touží lidé, kteří si připomínají tvé narození v Betlémě, po lásce, která zastavuje ponižování, která osvobozuje z útlaku. Prosíme, daruj svou lásku.

Také dnes touží lidé, kteří oslavují tvůj příchod na svět, po víře, která přivádí k Bohu, která dodává smysl lidskému bytí, která dodává sílu konat dobro a zastávat se pravdy. Prosíme, daruj nám víru.

Také dnes touží lidé, kteří žijí ve stejné chudobě jako ty, po spravedlnosti, po solidaritě, po odpovědnosti mocných a bohatých. Prosíme, daruj svou spravedlnost.

Také dnes touží lidé, kteří jsou osamocení, slabí, unavení či nemocní, po tvé blízkosti, která podepírá a povzbuzuje, dodává sílu, uzdravuje. Prosíme, daruj svou blízkost.

Také dnes touží lidé po naději, aby nežili v obavách z toho, co jim přinese budoucnost. Prosíme, daruj svou naději, která zahání strach.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

 Iz 48,16n

 2Te 2,16n + „a požehná vás!“

 305